

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 5. МАЈА 1896.

БРОЈ 19.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

НАРЕДБА

Управа града Београда саопштила је суду општинском наредбу од 8. ов. месеца № 493, која гласи:

Претписом г. министра унутрашњих дела, наређено је да се ове године 20. априла има отпочети каламњење још не каламњених и ревакцинација богиња свега становништва старијег од 10 година.

С тога суд општински позива све грађане београдске:

1. Да донесу на каламњење (пелцовање) сву своју децу, која до сада нису никако каламњена.

2. Да дођу сва она лица, која или нису до сада никако каламњена, или су каламњена пре 10 и више година.

Каламњење (пелцовање) вршиће се сваке недеље од 3 до 5 часова по подне и то:

1. У згради „Црвеног Крста.“

2. У „Сали Мира.“

3. У згради основне школе, зване Вежбаоница у улици Краљице Наталије.

Сва она лица, која своју децу не донесу или сама на каламњење не дођу ду-

жна су суду општинском поднети уверење од својих лекара, да су прошле године или најдаље пре 9 година с успехом каламњена. У противном случају биће строго кажњени по чл. 21. т. 8. закона санитарског и о чувању народног здравља.

Од стране суда општине београдске № 381.16. априла 1896. год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНИ САСТАНАК
18. Априла 1896. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богнџевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић; од одборника били: г.г. М. Штрбић, Јосиф С. Јовановић, Дамњан Стојковић, Стеван П. Поповић, Коста Петровић, М. Милашиновић, Драг Стаменковић, Др. Војислав М. Суботић, Сава М. Цвеаировић, Јарослав Безуха, Дим. Довијанић, Љуб. Марковић, Благоје Милошевић, Давид Були, Др. П. Х. Николић, Влад. М. Ђорђевић, Ђорђе Димитријевић, Д. С. Милутиновић, Никола Бошковић, Сава Ковачевић, Н. Антоновић, Дим. Гавриловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. априла о. г. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 2865, 2866, 2878, 2955, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати Тома Радмиловић, Бранко Мирковић и Јован Спасић раденици оvd., Никола Павловић обућар и његов шегрт Ђорђе Фелкер; да су доброг владања и сиротног имовног стања Павле Ђелебџић бакалин и Милан Грујић бив. дуванџија.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу.

По прочитању тих молби АБр. 2900, 3074 и 2649, одбор је изјавио мишљење,

да се Јелени Мицковић оvd. удовој, и Катарини Сокол може дати тражено уверење; да је Антонија (Томанија) Стефановић оvd. удова, доброг владања и сиротног имовног стања.

IV

Одборник г. Коста Петровић замера, што нису објављене стенографске белешке седница

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459 — 1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

(НАСТАВАК)

И ако он, као *врховни* војед, носи свој део одговорности за доживљене несреће, ипак знатан део кривице пада на војводе, који су се трли међу собом и један другог остављали без помоћи и *пред непријатељем!* А ван сваке је сумње да грамљиву и властољубиву Младену — злом духу Кара-Ђорђевићу — припада најзнатнији део те кривице; као и Кара-Ђорђу, који је човеку таквих способности доделио онако важан и угледан положај у управи и одбрани Србије.

Неуспех у одбрани 1813. г. лежи у *рђавом* плану за одбрану, као и у *поцепаности* укупне одбранбене снаге српске. А свему томе још треба додати боловање

и дуже одсуствовање Кара-Ђорђа са бојишта; јер је народ већ био навикао на то, па му је његово одсуство јако худило духу и ратоборном расположењу.

За потпуно разумевање и правичну оцену бегства Кара-Ђорђевића, требало би се јаче удубити у душу и осећање његово за то време, као и до највеће тачности проценити моћ, којим је могла на њ утицати околина му са руским консулом Недобом. Како немамо ни од једног знатнијег радника тих дана забележено расположење духова у сурадника тога доба; то и изрицање оцене о томе није далеко од доста смелог нагађања.

С обзиром на боловање и утецај најближе околине — која је већ била заражена дахом опште пометње и страха — на Кара-Ђорђа, према догађајима може се као поуздано узети: да је у овој прилици 21. септембра 1813. г. *од пресудна утецаја било мишљење кума Недобе.* Изношење рада Недобиног, било би голо нагађање, али судећи по поступцима његовим ван сваке је сумње, да је Недоба био тај, који је у последњем тренутку саветовао Кара-Ђорђу да остави Србију —

уљукавајући га обећавањем руске интервенције, која ће повратити *status quo ante* (старо стање) чим сврши с Наполеоном I. Да то тврдимо, даје нам права и писмо руског главног команданта из Липиске, у коме обећава *скору* помоћ; као и факат да је Кара-Ђорђе *заједно* с Недобом 21. септембра прешао у Аустрију. — Само се тако мора и може да објасни она нагла и загонетна промена у раду и мишљењу Кара-Ђорђевићу; и ублажити она тешка оптужба, којом га терете као најглавнијег кривца за све недаће, које Срби претрпеше несрећне 1813. године.

За Кара-Ђорђем нагрну и остале војводе, а за овима узастопце Турци робећи и палећи, кад дођу Београду 4 дана нису смели ући у *празан* Београд, зазирући од Срба. Бегство Кара-Ђорђевића⁽¹⁾ било је по-

(1) Ненадовић К. П. описујући Кара-Ђорђево дело вели, да је он у Аустрију прешао да се споразуме(?) превозу народа у Аустрију, испред навалe турске и како га је власт тамошња сачекала да се врати Овај писац који о Кара-Ђорђу прича гатке какове се и у средњовековним панегрицима ређе налазе, доста је тачан у претстављању ратних догађаја, и ми смо се њим местимиче послужили. (Делу је наслов: Живот и дела великог Ђорђа Петровића, Кара-Ђорђа (св. сабрао и написао и издао књ. I. Беч 1883).

у којима је решавано о статутима безименог друштва, што жели да прими на себе експлоатацију електричног осветљења као и седница, у којима је решавано о зајму, — и предлаже да се од сада све стенографске белешке објављују.

Пошто је секретар објаснио, да ће се ове стенографске белешке објавити чим буду готове за штампу, одбор је после поименичног гласања са 17 гласова против 6 одлучио,

да се решавање о предлогу одборника г. Косте Петровића о објављивању стенографских бележака одложи до прве седнице за овом.

Напомена. Пошто је ова одлука донета, г. К. Петровић изјавио је, да одустаје од овог свог предлога а одборник г. Н. Антоновић примио га је за свој.

V

Управник општинске трошарине предлаже, да се за потребу трошаринску набаве четири ваге колске за четири друмске трошаринске станице и две ваге за мерење живе стокe и то од фабрике К. Шембер и Синови из Беча, чије су ваге најтачније и као најбоље признате.

По прочитању тога предлога, одбор је решио да се за потребу трошаринску набаве од фирме К. Шембер и Синова из Беча четири колске ваге и две за мерење живе стокe. Куповна цена њихова и инсталација да се исплати из прихода трошаринских. Одборници г.г. Љуб. Марковић и Милан Милашиновић са машинским инжињером управе водовода да ове ваге прегледају и приме.

VI

Председник износи одбору на решење молбу Петра М. Михајловића закупца цубока, АБр. 3071, да му се учине извесне олакшице; понуду Стојана К. Тодоровића да општина откупи његово имање звано „Империјал“.

Одбор је одлучио,

да се оба ова предмета одложе до прве седнице.

VII

Председник саопштава одбору, да је Ђура Станојев закупца општинских дућана под читаницом (решење одборско од 12. окт. 1895. АБр. 6133) пренео овај закуп на задругу за подизање домаће индустрије; да је суд општински одобрио овај пренос решењем од 2. Априла 1896. год. АБр. 2505; но како овај закуп траје само до 1. Нов. 1896. год. то је задруга поднела молбу, да се овај закуп продужи до првог новембра 1898. год. пошто памерава, да у ове дућане смести своје израђене предмете.

По прочитању те молбе АБр. 3048, одбор је решио,

одобрава се решење судско од 2. Априла 1896. год. АБр. 2505, којим је пренет закуп општинских дућана под читаницом на задругу за подизање домаће индустрије под погодбама и по цени, како су исти дућани били уступљени Ђури Станојевом решењем одборским од 12. Окта. 1895. год. АБр. 6133.— с тим, да овај закуп има трајати под истим погодбама и по истој цени до првог Новембра 189-осме године.

VIII

Услед извештаја председника општине, да одборски повереници, изабрати решењем одборским од 18. Септ. 1895. год. АБр. 6009 још нису поднели извештај о прегледаним рачунима за клање свиња на Чукарици, јер је један од њих престао бити одборник, одбор је решио,

да те рачуне прегледају и поднесу извештај одборници г.г. Др. Н. Х. Николић Јосиф С. Јовановић и Никола Бошковић.

IX

На предлог грађевинског одељења АБр. 990 (ГБр. 203) одбор је одобрио,

да Косара Ж. Југовић може подићи нову зграду у златарекој улици по новој регулационој линији но тако, да буде дужна оставити три метра широк пролаз до потпуног регулисања златареке улице.

X

На предлог Мин. Народне привреде АБр. 2178 одбор је решио,

одобрава се српском бродарском друштву, да на обали савској а на месту и размери, означеној у предлогу, може подићи шупу и радионицу но тако, да кад општини то земљиште затреба, да га може од бродарског друштва узети без икакве накнаде или обвезе.

XI

Председник износи одбору на решење молбу Тасе Павловића пескара, за регулисање његовог плаца у Савамаlesкој улици односно отварања нове улице и његовог земљишта, преко кога иде општински канал.

По прочитању те молбе АБр. 545 и извештаја грађев. одељења ГБр. 103, одбор је одлучио,

да се решавање по овој молби одложи за коју доцнију седницу.

XII

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво, изабрато у седници одборској од 18. Јануара 1896. год. АБр. 794 проучило питање о подизању кланица у заједници са акционерским друштвом за клање и прераду стокe и да је поднело извештај; да је осим тога једно француско друштво поднело понуду, да му се грађење кланица и њихова експлоатација да у концесију.

Одбор је одлучио,

да се за решење овог питања сазове што пре нарочита ванредна седница.

XIII

Одборник г. Никола Бошковић примећује, да су Браћа Ђорђевић заузели општинског земљишта у Бари Венецији.

Председник је одговорио,

да ће ово заузеће извидети и осигурати општинско земљиште од заузећа.

XIV

На тражење господe одборника, одбор је одлучио,

да се процене имања потребних за регулисање Варош-каније изнесу одбору у првој седници за овом.

следњи одсудни удар за Србе; народом овлада паника и сваки је гледао само себе да спасе. Узалудан је био сваки покушај од стране неких војвода да народ задрже; јер врло умесно примећује један савременик ових црних дана: „Народ се је смео, и није умео поверити се и управленија никому више дати.“ За читавих 6 недеља Вујица се држао на Делиграду по бегству Кара-Ђорђевићу, ну дознав за несрећно бегство и сам се уклони из Србије.

Али међу многим војводама ипак се нашао један који је остао да дели судбу свога народа, трудећи се да у општој забуну задржи што посаде у Београду, али га у томе преухитре Турци. Кад га један војвода стаде наговарати да и он бега у Аустрију, овај му рече: шта ћу ја да радим у Аустрију, кад бих ја тамо отишао, душман би ухватио моју жену, моју стару мајку, моје дете и продао би их у ропство. Не може се бежати од опште несреће“ а после тога оде својој кући — то беше Милош Обреновић доцнији срећни вођ другог устанка српског.

Ну да кажемо још коју о Кара-Ђорђу. По до сада познатим податцима још се не

може изрећи коначни суд над Кара-Ђорђем. Ранке се труди да то овим објасни: „Да је он имао да заповеда каквим одељењем војске, или да брани какву тврђаву, ми мислимо, да би он показао стару храброст. Али сад, кад он није стајао непосредно према непријатељу, њега је само захватало само расположење разбијених и малаксалих бегунаца; он није могао осећати радост, коју јунаку улева поглед на непријатеља. По што сви они пријатељи, којима је његово ухо стајало отворено, очајаваху и мишљаху на бегство, и њега је опште расположење захватило и однело. Има људи, који умеју боље стећи, но очувати. Нада на будући добитак, на будућу величину, подстиче их непрестано; страх од губитака одузима им мирну мисао. Ако се не варамо, у општој пропасти мислио је Кара-Ђорђе да себе спасе у сигурне границе, а своја блага да склони под земљу... Његова је дужност била да заложити свој живот за народ, који му је био поверио свуколику срећу своју. Уз то још далеко није било све изгубљено. Бар су се могле тврђаве држати до зиме; могли су се бранити у планинама. Прђаво време и оску-

дица у храни Турке би собом из земље истерали. И кад ништа не би пошло за руком, бар би се са славом пало.“ Али Ранке иде и даље, па тврди, да у новој српској историји нема земљишта за моралну моћ. Ну умесан је одговор Ристића на то претеривање Ранкеово, кад упозорује на Синђелића, Рајића, на Хајдук-Вељка, који „главу даје Крајину не даје.“ „Ако је Кара-Ђорђа издала морална снага, није она издала и Милоша, који је такођер био вођ народни, који је, као човек, могао и сам осећати потребу, да своју главу спасе у сигурне границе, а имао је и блага, које је могао закопати у земљу. Не, он то не чини, но пошто је и Вељко пао, вичући у последњем часу „држте се,“ и по што Кара-Ђорђе одлази, Милош остаје, да чека судбину Вељкову, делећи зло и добро са браћом својом.“

Ми се нећемо упуштати у даље опширно описивање судбе Кара-Ђорђевиће. Прећи ћемо преко тога како су ћесарево-краљевске аустр. власти оглобили Кара-Ђорђа и његову породицу до голе душе — од госпође Јелене одузели 70 000 дуката — и узели како од Кара-Ђорђа, тако

XV

Председник извештава одбор, да је од г. Чед. Мијатовића срп. посланика у Лондону, добио опширно писмо, којим се извештава општина, да је фирма В. Хучингзон и Комп. вољна да даде општини зајам у ратама, које би се имале одредити али да не може курс повећати нити интерес смањити.

По прочитању тога писма, одбор је решио, овлашћује се председник општине, да на ово писмо одговори, да одбор жели, да се интерес од 5% смањи па ма курс остао исти (86.66%) и да се зајам преда општини сукцесивно према њеној потреби; да изјави г. Чед. Мијатовићу захвалност од стране одбора, на искреном заузимању за општинске интересе.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
22. Априла 1896. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богнџевић; присуствовали чланови суда: г. г. Мих. П. Живадиновић и Јов. Антонијевић; од одборника били: г. г. Д-р Војислав М. Суботић, Стеван П. Поповић, Јанаћ Констандиновић, Д-р Н. Х. Николић, С. Ђ. Јорговић, Сава Џевајровић, Благоје Милошевић, Никола Бошковић, Љуб. Марковић, Дим. До-вијанић, М. Милашиновић, Др. М. В. Николић, Дим. Гавриловић, Н. Антоновић, Драг. Стаменковић, Јарослав Безуха, Дим. Милојевић, М. Штрбић, Влад. М. Ђорђевић, Ј. Алкалај, Мих. Павловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 18. априла 1896. год. и у одлуци КНБр. 237, учињена је измена,

да одборник г. Н. Бошковић није тврдио да су Браћа Ђорђевићи заузели имање општинско него да они подижу према општинском, око свога имања зид и тражи, да се види да ли је том приликом и на томе месту остало општинско земљиште незаузето.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 3122, 3189, 3147, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

и од осталих војвода, све хартије и писма, па их поврх свега похапсили! Нити ћемо се задржати са понудама Хохенцолерна Кара-Ђорђу; већ ћемо поменути само један факат, који би, према околностима, могао бити од пресудна значаја по судбу читавог народа српског у црној 1813. год. То је писмо⁽¹⁾ руског команданта војске под Липиском датирано 16. септембра, које је Кара-Ђорђе примио тек у затвору у Фенеку. У том писму храбри он Кара-Ђорђа да се држи још мало, па ће му *они помоћи*. Да је којом срећом то писмо Кара-Ђорђе примио пре бегства нема сумње да би му повратило изгубљено присуство духа, и судба нашега народа не би била онако црна као што је, али све је било доцкан. Карактерне су речи једног од војвода Кара-Ђорђевих, који запитан, шта ради Кара-Ђорђе у Фенеку одговара: *Шта че да чини? Крив као Фага ишту, — одговори Јокић ердито — илаче, и вајка се шта је учинио, али протрчи сад зече! Шта је било — б ло!...*⁽²⁾

(1) Ово и још друга писма, која бацају јаку светлост на рад Кара-Ђорђев, наша академија наука није из извесних узрока хтела да штампа.

(2) Споменик XIV. кр срп. акад. стр. V.

да су доброг владања и сиротног имовног стања Владислав Петровић кожарски помоћник и Љуба Ристић чиновник општине, да му је Ђока Радосављевић овд. непознат.

III

На предлог управе водовода АБр. 3111, одбор је решио,

одобрава се Милану Аћимовићу, машинисти Управе водовода једномесечно осуство од дужности ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

IV

Одборник г. Д-р Н. Х. Николић саопштава, да извештај грађанин подиже кућу преко пута хотела „Булевара“ и пита, да ли је исти грађанин изискао од општине нивелациону и регулациону линију. Председник је изјавио,

да ће ствар извидети и учинити шта треба.

V

Председник износи одбору на решење понуду општег друштва за општинске кланице у Француској, поднесу преко г. Н. Манојловића овд. инжињера, да општина уступи поменутом друштву у концесију грађење и експлоатацију модерних кланица у Београду под погодбама, означеним у понуди.

По прочитању те понуде, одбор је после поименичног гласања са 19 гласова против 1 (2 нису гласали) решио,

да се ова понуда одбаци.

VI

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво, изабрано у седници одборској од 18. Јануара 1894. поднело свој извештај о тражењу српског акционарског друштва за клање и прераду стокe, да општина са њиме у заједници подигне модерне кланице.

По прочитању тога извештаја, одбор је после поименичног гласања са 16 гласова против 5 (један није гласао) решио,

да се грађење општинских модерних кланица не може предузети у заједници

У септембру 1814. Кара-Ђорђе се са својима одсели у Русију и настани у Хотину у Бесарабији, где је живео до 1817. год. које се кришом врати у Србију где му по захтеву Турака главу одсеку. Ако у опште може бити речи о Немези, која лагано али сигурно не да да ико остане без заслужене казне, то се и трагична смрт овога див-јунака српског — која у сваког може да побуди само сажалетење — може узети као освета Немезина за прецрну 1813. годину, када је Кара-Ђорђе — тако рећи без боја — оставио народ и огњиште своје оних Турцима, које је немилице сатирао и сузбијао читавих десет година!

А шта је било са бедним народом српским? Наше је перо и сувише слабо, да представи све оне несреће — ма и у бледој слици — које постигоше народ српски тужне 1813. године. Робљења, отимања и најразноврснија турска недела изливаху се над народом српским, јер разјарени фанатизам турски није се могао лако зајезити, према Србима који су их читавих десет година на све стране тукли. И Бог покара Србе за њихова ранија недела; ако

са српским акционарским друштвом за клање и прераду стокe због тога, што општина није спремна, да овоме послу за сада приступи.

VII

Председник износи одбору на одобрење процене имања, што се имају експроприсати за регулацију „Варош Капије.“ Одбор је одлучио,

да се ове процене упуте одборској комисији, изабраној, да се предходно са сопственицима земљишта споразуме о накнади и споразум тај поднесе одбору на решење.

VIII

Услед тога што је последња Народна Скупштина донела допуну закона о експропријацији, да се пре процењивања имања, што се експропрису, има покушати, да се са сопствеником учини споразум односно накнаде, — одбор је решио,

да одборници као одборски повереници г. г. Драг. Стаменковић, Влад. М. Ђорђевић, И. Козлић, Голуб С. Јанић и Сава Џевајровић, од сада предходно покушају постићи споразум са сопственицима односно цене за земљиште, што ће се за регулацију вароши експроприсати, па тај споразум поднесе одбору на решење.

Тројица од њих могу пуноважно радити.

Да се овоме повереништву упуте на поступак и све до сада извршене а не одобрене процене експроприсаних земљишта.

IX

На предлог председника општине одбор је решио,

одобрава се кредит од двадесет хиљада динара за покриће трошкова за дочек Вишних Гостију, на терет готовине општинске.

Одборници г. г. Дим. Милојевић, Н. Бошковић и Сава Џевајровић да контролишу издатке, што се из овог кредита имају учинити.

се сетимо оне жалосне сече преданих Турака 1807. год. под Београдом, Срби су и сувише овог пута били кажњени за ранија своја недела! Од многих жалосних призора ми ћемо навести онај, како је један турски паша у Нишу на 150 коња — у по 2 котарице — натоварио 150 мушких и 150 женске деце до 10 година, па их са 150 коњоводаца послао у Цариград на пешкеш разним „великашима турским. — „Уви жалости моја, који ово пишем.“⁽¹⁾

ГЛАВА ШЕСТА.

Хаџи-Проданова буна.

Старе Срба под Турцима после проласка 1813. године. — Узалудно мољакање за помоћ код јевропских сила. — Хаџи-Продан диже буну у Тамнави. — Угушење и крај буне. — Неколико речи о Хаџи-Продану. — Старе Срба после буне.

Турци прегазивши сву Србију и заузевши најтврђе градове, без икаква отпора толико су се били похасили, да су чак помишљали и на Аустрију да уларају; али кад силни Хуршид сазна за погибију Наполеона I. код Липиске, он се трже и гле-

(1) Споменик XIX срп. кр. акад. стр. 26.

X

По прочитању молбе Јована Николића оvd. златара, одбор је решио,

да се из касе општинске а из партије на издржавање општинске сиротиње издаје молиоцу Јовану Николићу оvd. златару на име издржавања по шездесет динара месечно од петнаестог априла 1896. године.

XI

Председник извештава одбор, да је решење одборско од 18. априла 1896. г., саопштио г. Чед. Мијатовићу, и да је г. Мијатовић телеграмом одговорио да В. Хучингзон и комп. из Лондона, не могу понудити зајам са мањим интересом од 5% и са већим курсом од 86.66% и тражи, да му се одмах одговори о решењу одбора.

По саслушању овога одбор је решио,

да се од В. Хучингзона и комп. из Лондона понуђени сукцесивни зајам са 5% интереса и 86.66% курса одбаци, и да се о томе извести г. Мијатовић.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство :

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0.20 д.
- б) За незидан шпархерд . . . . . 0.20 д.
- в) За узидан . . . . . 0.40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици . . . . . 0.50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0.20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака . . . . . 0.10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима . . . . . 0.10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи . . . . . 0.20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове . . . . . 0.75 д.

II. Гробарина:

- а) Гроб за децу . . . . . 7— д.
- б) Гроб за одрасле . . . . . 12— д.
- в) Мала гробница . . . . . 555.52 д.
- г) Велика гробница III реда . . . . . 998.93 д.
- д) Велика гробница II реда . . . . . 1099.93 д.
- е) Велика гробница I реда . . . . . 1684.57 д.

III. Пракљење помијара и нузника:

- а) Од кубног метра . . . . . 7.00 д.
- б) Од акова . . . . . 0.35 д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ Од 26. априла до 3. маја 1896. г.

КЕЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА.			
		највећа		најмања	
		дин	пр.	дин.	пр.
438	Арпаџика	10	—	8	—
	Брашна кукурузна	—	—	—	—
136	Вина бела (од лит.)	—	70	—	60
307	Вина црна (од лит.)	—	70	—	50
300	Волова	45	—	40	—
	Вуне не пране	—	—	—	—
2587	Говеџине	—	—	—	—
314	Јабука	40	—	30	—
56	Јечма	9	50	9	—
8311	Кожа јагњечких	—	—	—	—
1240	Кожа овчијих	—	—	—	—
	Крава	—	—	—	—
90330	Креча	3	60	3	20
10525	Кромпира нови	50	—	10	—
996	Кудеље	—	—	—	—
7366	Кукуруза	8	—	7	50
	Лоја нетопљеног	—	—	—	—
	Лука аршламе	—	—	—	—
3585	Лука црна	15	—	13	—
6	Масла	140	—	—	—
589	Масли	100	—	80	—
3319	Овса	11	20	11	—
103	Ораја	40	—	35	—
1309	Пасуља	24	—	20	—
23634	Пшенице	11	10	80	—
10073	Ражи	9	40	9	—
	Раџије ком. (од лит.)	—	—	—	—
1300	Раџије ком. меке „	—	60	—	50
1320	Раџије шљ. љуте „	1	—	—	90
8734	Раџије шљ. меке „	—	45	—	35
49047	Свиња дебелих	55	—	45	—
2638	Свиња средњих	40	—	35	—
80690	Сена	5	—	4	—
3180	Сира	60	—	50	—
1120	Сламе	3	—	2	—
2879	Угљена дрвеног	7	—	5	—
26	Шпирке	12	—	—	—
1840	Шљива сувих	26	—	22	—
10000	Цемент	—	—	—	—
407	Сукна	—	—	—	—
1600	Ситнице	—	—	—	—
453	Гајтана	—	—	—	—
1163	Минералне воде	—	—	—	—
4780	Чоје	—	—	—	—
	Раз. ситнице	—	—	—	—

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У целој прошлој 1895. год.

допутовало 37.037 путника — одпутовало 33.267 путника.

Постојбина приспелих путника :																
ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Босне и Херцегов.	Црне-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Велике Британије	Осталих Европ. држава	Ван Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ															
34905	2168	28504	4656	470	149	125	1230	540	207	117	287	227	342	61	89	63
Занимање путника :																
Тежаци и економи	Занатлије	Трговци	Чиновици и писари	Војска	Ученици	Индустријалци	Гостиничари	Шеке-лапци и пиљари	Раденици	Надничари	Слуге и келнери	Пролетаријат	Допутовали :		Разлика :	
													У јавним локалним	У приватним станима	Допутовалих	Отпутовалих
2428	3533	16962	4779	1236	1443	235	824	363	1484	2736	753	297	29128	7945	+3506	—

25. Априла 1896. год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда.

даше да колико толико стиша разбуктале страсти у покороној земљи. Милош Обреновић најзад је покушавао да се брани у Ужици до бољих прилика, али остављен од преплашеног народа мораде и то напустити па се поврати својој кући. Хуршид да би земљу ма како уредио потражи кога од пређашњих главара и избор паде на највиђенијег од заосталих војвода, на Милоша Обреновића. Њему Турци обреку обор-кнештво ако се преда и помогне умирити народ. Милош је имао и дара политичка, као што је имао и срце јуначко, и овај Хуршидов корак беше за њ онај зрак светлости, у коме он виде спаса и за садашњост и за будућност.⁽¹⁾ Он се прими ове значајне понуде и положи у Такову оружје Али-аги Серчесми, делибаши в. везира, после овога овим га в. везир признаде за обор-кнеза. Затим Милош поможе умирити не само свој крај,

наговори остале војводе да се предаду као и он. За пашу београдског би постављен Скопљак Сулејман-паша, који се раније борио са Србима. Неки виђенији Срби буду примљени од Турака у службу. Ну и поред свег тога Турци не мишљаху да се држе одредбе букурешког мира, већ стану уређивати земљу по својој вољи. Поврате све раније Турке, и свако важније место поседну најамничком војском, коју су Срби морали издржавати. Одпочну сами купити голему порезу. Погоне народ на кулук, где силан свет од болештине пропаде. А што је најгоре отпочну сами купити крупније и ситније оружје од Срба, чинећи при томе разна насиља. Све то као и силан притисак, Срби су јако осећали као непрекидну опасност или као срамоту после скорашњих својих победа. Тако стање није се дало дуго сносити.

Сад да видимо, шта су Срби даље радили против насилног заузећа Србије од стране Турака. У августу 1814. једанаест

војвода управе писмо на проту М. Ненадовића и Молера молећи их, да ма шта пораде за олакшање судбине свога народа. У том писму⁽¹⁾ пуном туге и бола, војводе се вајкају што су остављене од Русије и захтевају, у име бољитка народног, да траже помоћи и то што пре „да до конца не будемо истребљени.“ Пуномоћјем од 15. августа овласте проту 18 војвода и других виђенијих Срба да моли за помоћ Русију. Крајем 1844. г. прота је отишао у Беч, где је на бечком конгресу ишао од једног до другог изасланика какве силе, и молио и преклињао. О томе свом раду он је оставио верне записе у својим мемоарима.⁽²⁾ Али је био хуђе среће. Кад је ишао код Руса чуо је само ехо: завтра, завтра; код Немаца је одјекивало: morgen, morgen (сутра); Енглези су га упућивали Русима и не улазећи у ствар српску.

(Свршиће се)

(1) Ненадовић М. Мемоари, стр. 219—223.

(2) На истом месту, стр. 219—265.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА